

EŬROPA ŜTATA DOKTRINO: ATEISMO

Pri mondkoncepto de aŭropaj organoj

Rigardo sur globuson sufiĉas, por ke estu evidente, ke Eŭropo eksteriĝas kiel specifa kontinento ne el geografiaj kaŭzoj. Cetere ĝi estas okcidenta elstarajo de vasta azia teritorio, dismembrita per montarĉenoj, riveroj kaj maroj. Kio propradire indikas Eŭropon kiel tian?

Tio estas plej bone videbla sur mapo de religiaj konfesioj. Ĝi estas spaco, kiu estas 1000 kaj ie 2000 jarojn signita per mesaĝo de Kristo.

Sed tiu unusenca karakteristiko estas hodiaŭ subpremada, eĉ negata. Debatoj pri rilato al Dio en Eŭropa Konstitucio unusence montris, ke nova koncepto de Eŭropo ne devas havi sian bazon en kristanismo. Ĝi eĉ al Dio, la Kreinto kaj instanco pli alta ol la homo tute ne referencas. La bazon de la nova konstitucio konsistigas la homaj rajtoj. Ĉarto de Bazaj Homrajtoj de Eŭropa Unio havas 54 artikolojn.

Per kio distingigaĵas tiu bazo? Ĝi estas homa konstituo, kiu povas esti ŝanĝita. Konvencio por Defendo de la Homaj Rajtoj el la jaro 1950 estis ampleksigita je 13 aldonajoj. Ĝi do estas neniu vera bazo simila al konstante valida Dia revelacio en Nova Testamento, sed ĝi estas direktivo donita je dispono al ekzekutivo kaj sekularaj aŭtoritatoj, eventuale al la ŝtatoj.

La ŝtata komunumo atribuas al civitanoj rajtojn. Ĝi estas la plej alta instanco, kiu decidas, kio estas la rajto, sendepende de super-ranga principo, kiu estas ekkonita revelacia religio, por kiu estas aŭtoritata la Dia Vorto. La homaj disponoj devas kun ĝi konformi, eĉ se neniam ili estas laŭvorte derivitaj el la revelaciita teksto. Mallonge: en fono de jur-sistemo staris en kristanea Eŭropo kristana bildo de la homo. Tiu servis kiel relativa kriterio por jurordo.

Sed nun ni staras fine de evoluo, kiu komenciĝis per Franca Revolucio kaj atingis sian supron en totalismaj sistemoj de nacisocialismo kaj komunismo, kaj nun ĝi

fariĝis per demokratia vojo eĉ ĉefa kriterio: la plej alta instanco estas la homaj normoj. Nun tio estas per ŝtata komunumo firme difinitaj homaj rajtoj, kiuj determinas al kredo kaj la religiaj komunumoj kadron por iliaj aktivadoj. Neniu religio havas privilegiitan pozicion. Estas difinita religia neŭtraleco.

Menciinda tiudirekte estas decido de Eŭropa Konsilantaro el la 29-a de junio 2007. Ĝi estas grava dokumento, ĉar la Eŭropa Konsilio per tio proklamas sin mem gardanto de la homaj rajtoj.

Okulfrapa estas, ke en tiu decido estas neniu mencio pri kristana karaktero de Eŭropo. Nur oni konstatas, ke la religioj estas gravaj, „... ĉar estas historia fakto, ke ĉi tie dum jarcentoj ĉeestantis religioj, kiuj havis sian influon“ (art. 1). Neniu atentigo pri la kristanismo, eĉ ne pri ĝia ĉeesto.

Estas akcentata nur privata karaktero de la religio, nome „ĉiu religio, inkluzive de elekto al neniu kredo sin aliĝi, estas tute privata afero“ (art. 4). Per tio estas publika agado de la religio limigita je certa speco de reprezentado de interesoj kiel en ĉiu alia agadkampo. La kredo kaj ateismo estas starigitaj sur saman nivelon. Eĉ pli, ĉar per tiu ŝajniga neŭtraleco en la aferoj de la mondkoncepto estas enkondukita ateismo kiel deviga en la tutan publikan vivon. La kredo perdas sian publike validan karakteron. Okazis tuta inverso: ne la ŝtato devas sin direkti laŭ principoj de la kredo, sed la kredo estas starigita antaŭ ŝtatan tribunalon. Tiu ordonas, kion oni en la religiaj aferoj faru: „Eĉ en la landoj, kie certa religio dominantas, oni devas instrui devenon de ĉiuj religioj“ (art. 14).

Aŭ se temas pri la religia libereco: „Sed tiu libereco ne estas nelimigita: la religio, kies instruo aŭ praktikado estas nekunigebla kun aliaj bazaj rajtoj, estus neakceptebla“ (art. 16). Plue: „La ŝtatoj ankaŭ ne povas permesi disvastigon de la religiaj principoj, kiuj en la kazo de iliaj praktikadoj malrespektus la homajn rajtojn. En la kazo de duboj, devas la ŝtatoj postuli de religiaj ĉefuloj unusencan starpunkton, se temas pri la homaj rajtoj kontraŭ religiaj principoj, kiel tion supozas la Eŭropa Konvencio por la homaj rajtoj“ (art. 17).

Tio unue sonas kiel eksplikanta, sed fakte ĝi malfermas eblecon de masivaj atakoj kontraŭ instruo kaj praktikadoj de la eklezio. Sufiĉas rigardi la artikolon 17 de la Eŭropa Ĉarto de la Homaj Rajtoj: „Diskriminacio pro la sekso, (...) religio aŭ mondkoncepto (...) aŭ pro la seksuala orientiĝo estas malpermesita.“

Kiudirekten tio povas iri, estos baldaŭ evidenta en Grandbritio. Tien skribis ĉeĥa eŭrokomisaro rilate al laborokupo, socialaj aferoj kaj egaleco Vladimír Špidla al brita registaro en letero tion: „Grandbritio devas nuligi leĝojn, kiuj faras pro la religiaj motivoj certajn esceptojn el principo de nediskriminacio. Tio signifas: La eklezio ne rajtas rifuzi samseksemulojn eĉ ne perigon de adoptoj al homoseksualaj paroj.“

Kaj kien tio plu direktos, estas videbla el rezolucio n-ro 24. 2. En ĝi oni postulas „sinsekve forigi el leĝodonado ĉiujn elementojn, se tio estas volo de la homoj, kiuj povus en

vidpunkto de demokratia religia pluralismo sentis sin diskriminaciaj.“

Per tio estis formulita nova dogmo: sekularismo, ignoranta Dion kaj el ekonomiaj, politikaj aŭ socialaj celkaŭzoj formas propran mondkoncepton, kaj tion pli malpli nerimarkite. Malgraŭ tio, ke la religiaj festotagoj kaj la religia instruado aŭ Diservoj ankoraŭ restas, sed intertempe okazas sur la socia nivelo silenta revolucio: jam dum kelkaj jaroj forpafas leĝdonado diversajn vivspacojn per detalaj reguloj: kiam, kie kaj kiel estas eble parkigi, kiaj higienaj normoj devas esti ĉie respektataj, kio devas esti skribita sur pakkovraĵo ktp., kaj kiel ili multiĝas, kuntiriĝas maŝo, kiu volas reguligi ĉiun vivopaŝon de la civitanoj.

En kelkaj kazoj povas temi pri pragmataj aferoj, kiuj havas nenium mondkonceptan aspekton. Kaj tamen: estas ĉi tie enrudigata vivmaniero pere de multegaj instrukcioj, kiuj verdire estas decidoj pri valoreca orientiĝo: oni ĉi tie ordonas la vivmanieron orientitan al formado de materialisma konsumisma socio, sed samtempe al persona limigado.

Nerimarkite la tuta Eŭropo ŝanĝiĝas je grego orientita al sekularismo, al klare ateisme direktita bildo de la homo, kaj tion tiel ruzece, por ke ĉi ĉio aspektu se eble kiel memevidenta.

El tiu spirita perspektivo poste nenium devas surprizi, ke la Eŭropa Kortumo por la Homaj Rajtoj unuanime voĉdonas por forigo de la krucoj. ■

*Verkis Christof Gaspari,
VISION 2000 – 1/2010*